

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012926
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123012926.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaného: A. B., pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, v súbehu s prečinom ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2025, sp. zn. 105T/37/2023 - 622, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.10.2025 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2025, sp. zn. 105T/37/2023-622 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, v súbehu s prečinom ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024, na tom skutkovom základe, že (citácia)

dňa 01.01.2022 v čase asi o 00:25 hodine D. E. F. G. E. H. I. XX, v smere od okružnej križovatky pri OD Aupark na Žilinskú cestu, po tom ako požil alkoholické nápoje a pod ich vplyvom v množstve minimálne 1,26 g/kg (promile) etanolu v krvi jazdil s osobným motorovým vozidlom značky Škoda Octavia, hnedá metaliza, s evidenčným číslom E. XXX J. a aj keď videl, že po protíahlom chodníku ide minimálne päť osôb, prešiel so svojim osobným motorovým vozidlom vľavo do protismeru a úmyselne vyšiel až na príľahlý chodník, po ktorom práve išiel K. L., B. M., A. H., F. D. a E. B., a to aj napriek tomu, že ako vodič je povinný jazdiť na vozovke vpravo pri pravom okraji a chodník smú používať len chodci, ktorých nesmie ako vodič na chodníku ohroziť, v úmysle do nich naraziť, v jazde s vozidlom so zníženou rýchlosťou po chodníku pokračoval aj v tesnej blízkosti za nimi a tieto osoby - poškodení K. L., B. M., A. H., F. D. a E. B. z obavy o svoje zdravie museli uskočiť z jazdnej dráhy vozidla ku kraju chodníka, napriek tomu zachytil prednou časťou vozidla spodnú časť prednej nohy poškodenej E. B., ktorá po tomto náraze spadla na vozovku a ktorej neposkytol pomoc a v jazde s osobným motorovým vozidlom pokračoval po chodníku ďalších 15 metrov a následne z miesta odišiel, po čom bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany, ktorá ho podrobila dychovej skúške na analyzátori dychu zn. AlcoQuant 6020 plus, číslo A410253, ktorým mu bolo namerané v čase o 0:57 hodine 0,68 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu a v čase 01:15 hodine 0,58 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, a tým spôsobil poškodeniu E. B. zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív pravej nohy a podvrtnutie pravej nohy a členka, ktoré si objektívne vyžiadali dobu liečenia v trvaní dva až tri týždne, počas ktorej bola poškodená obmedzená v obvyklom spôsobe života jej fyzickou aktivitou, v náročnej manuálnej práci a činnosti vykonávanej v stoj a hlavne v pohybe a chôdzi a čím porušil dôležitú povinnosť uvedenú v §

4 odsek 2 písmeno h), § 9 odsek 1, § 52 odsek 2 s poukazom § 137 odsek 2 písmeno c) zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za tento trestný čin Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) obžalovanému, za súčasného zrušenia (i) výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 35T/19/2023 zo dňa 26.09.2023 (právoplatný dňa 09.04.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/181/2023 zo dňa 09.04.2024), ako aj (ii) všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich (ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo takýmto zrušením, stratili podklad),

- uložil podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 5 Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov;

- podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024, trest odňatia slobody podmienenečne odložil, za súčasného uloženia (i) probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní 30 mesiacov a (ii) obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov;

- uložil tiež podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 36 mesiacov.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 622 – 625 spisu súdu prvého stupňa.

Z procesných strán oprávnených podať odvolanie voči napadnutému rozsudku odvolanie podal (prostredníctvom obhajcu) len obžalovaný, a to v zákonnej lehote (č. I. 617 až 621, tiež č. I. 627 až 629; ďalej aj „odvolanie“). V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný uviedol (ako z neho vyrozumel odvolací súd), že (zostručnené/zosumarizované)

- svoje odvolanie smeruje výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, pričom napadnutý rozsudok považuje za nesprávny v časti výroku o treste odňatia slobody (pokiaľ ide o jeho výmeru a určenie podmienenečného odkladu aj s probačným dohľadom), výroku o uložení obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov (nakoľko ho v podstate aktuálne skoro vôbec nepožíva, iba príležitostne) a vo výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 36 mesiacov (ktorého výmeru považuje za neprimeranú), ako celok napadnutým rozsudkom uložený trest považuje za príliš prísny.

- napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, obsahuje chyby (pre nejasnosť/neúplnosť skutkových zistení), kedy sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o treste.

- obžalovanému je potrebné v tejto trestnej veci priznať (a tým nastoliť prevahu poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného) poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, nakoľko tu stíhanej trestnej činnosti sa dopustil vo veku blízkom veku mladistvých; súd prvého stupňa sa k tejto otázke v napadnutom rozsudku vôbec nevyjadril, rovnako sa nevyjadril k ním uloženému probačnému dohľadu a uloženému obmedzeniu požívať alkohol, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

- v jeho prípade je adekvátnym uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov a určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov (totiž obžalovaný svoju vinu priznal, trestnú činnosť ľutuje, škodu nahradil, trestné stíhanie bez zavinenia obžalovaného v tejto trestnej veci trvá vyše troch rokov, preto účel trestu docieli aj trest miernejší, než ten uložený napadnutým rozsudkom); od času tu stíhaného skutku sa obžalovaný nedopustil protiprávneho konania, ktoré by súviselo s alkoholom (uloženie probačného dohľadu a navyše so zákazom požívať alkohol je opatrením neúčelným, neodzrkadľujúcim už medzičasom existujúce polepšenie sa obžalovaného).

- uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 36 mesiacov považuje za neprimeraný, kedy súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nijak nezodôvodnil, prečo po takomto druhu trestu a jeho súdom prvého stupňa zvolenej výmery vôbec siahol, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku; obžalovaný považuje výmeru tohto druhu trestu za primeranú v jeho prípade jedine v trvaní maximálne 24 mesiacov (dosiaľ sa protiprávnej činnosti pri vedení vozidla, ktorá by súvisela s alkoholom nedopustil, nikdy predtým nemal uložený takýto zákaz činnosti, tu stíhanú trestnú činnosť ľutuje, ním takto spôsobené zranenia poškodenej boli ľahkého charakteru a škodu nahradil).

- tu celej súdnej (teda aj zbiehajúcej sa) trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil z mladíckej nerozvážnosti, toho času vedie riadny život, poučil sa, preto naplnenie účelu trestu sa dosiahne aj cez ním navrhovaný trest resp. druh a výmery trestov (ako uvádzal vyššie).

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil a zmenil vo výroku o treste tak, že obžalovanému uloží podmienený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 24 mesiacov.

Prokuratúra (resp. poškodení) sa k odvolaniu obžalovaného osobitne písomne nevyjadrila.

Konanie na odvolacom súde. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku, bol povinný v zmysle § 316 Trestného poriadku skúmať, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku]. Odvolací súd nezistil v tomto ohľade žiadnu procesnú prekážku meritórneho prejednanja odvolania obžalovaného a rozhodnutia o ňom. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku napadnutého rozsudku o treste, v tomto smere v podstate žiadne odvolacie námietky procesné strany nemali a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku o treste procesne správne. Zjednodušene povedané, podľa názoru odvolacieho súdu cesta súdu prvého stupňa k napadnutému rozsudku bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva. Odvolací súd teda podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, no (čo do vecného posúdenia) odvolanie nie je dôvodné (k tomu viď detailne nižšie).

Za účelom prejednanja odvolania odvolací súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry a obhajcu obžalovaného, u ktorých bola lehota podľa § 292 ods. 4 Trestného poriadku zachovaná. Uvedená lehota bola zachovaná aj u obžalovaného, ktorý sa verejného zasadnutia pred odvolacím súdom nezúčastnil (požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti, viď č. I. 671, čomu nemal odvolací súd dôvod nevyhovieť). Na verejnom zasadnutí obhajca zotrval na podanom odvolaní obžalovaného. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, aktuálnym odpisom registra trestov obžalovaného, aktuálnou lustráciou Zboru väzenskej a justičnej stráže ohľadne osoby obžalovaného, aktuálnou lustráciou z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ohľadne osoby obžalovaného,

aktuálnou lustráciou zo Sociálnej poisťovne ohľadne osoby obžalovaného a s podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Prokurátorka končným návrhom uviedla, že trest uložený napadnutým rozsudkom považuje prokuratúra za zákonný/spravodlivý, preto odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného konečným návrhom uviedol, že navrhuje vyhovieť odvolaniu obžalovaného.

Pokiaľ ide o posúdenie veci samej (a teda odvolania obžalovaného), po zohľadnení odvolacích námietok odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne (rozumej v ešte udržateľnej miere, pokiaľ ide o atribút preskúmateľnosti napadnutého rozsudku) uviedol právne úvahy súvisiace (aj) s výrokom o treste. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (k tomu viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018). Odvolací súd je totiž toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je vo svojej podstate dostatočne presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, odvolací súd proti nemu nemá podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku osvojuje, v podrobnostiach na neho poukazuje, kedy aj na účely vysporiadania sa s odvolacími námietkami obžalovaného dodáva k odôvodneniu napadnutého rozsudku nasledovné.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátorka nemala k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhla toto vyhlásenie prijať. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a vykonal dokazovanie (len) ohľadne trestu. V konaní tak bolo nepochybne preukázané [tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, v súbehu s prečinom ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (vyhlásenie viny učinil obžalovaný k právnej kvalifikácii oznámenej mu súdom prvého stupňa na termíne hlavného pojednávania dňa 20.02.2025, s čím prokuratúra vtedy súhlasila). Odvolací súd vzhľadom na odvolanie podané obžalovaným proti výroku o treste, ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a prijatie vyhlásenia súdom prvého stupňa, sa meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil obžalovanému

- podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 5 Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov;
- podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného od 06.08.2024, trest odňatia slobody podmienčne odložil, za súčasného uloženia (i) probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní 30 mesiacov a (ii) obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov;
- uložil tiež podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 36 mesiacov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie sankcií/trestov uvedených v § 33a a § 34 Trestného zákona, podľa ktorých (okrem iného) trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada tzv. proporcionálnosti trestu). Pritom otázku nápravy páchatel'a nemožno riešiť iba s prihliadnutím na jeho osobu a vždy je potrebné, aby sa brala do úvahy spoločenská situácia a

ostatné hľadiská. V prípade, ak by došlo k disproporcii medzi jednotlivými druhmi prevencie, viedlo by to najskôr k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, kde by spravodlivosť trestu neuznával ani páchatel', ani spoločnosť. Preventívny účinok trestu netkvie len v jeho prísnosti (napr. zvolenej jeho výmery), nakoľko v treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie (morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou), negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.06.2015). Vyslovením viny a uložením trestu spoločnosť vyjadruje zavrhnutiehodnosť trestného činu, teda že páchatel' vykonal niečo protispoločenské a nemorálne.

Trestný zákon pritom vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.05.2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie zákonného a spravodlivého súhrnného trestu. Súd prvého stupňa správne u obžalovaného skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného správne vzhliadol len jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (obžalovaný tu svoju vinu doznal, trestnú činnosť oľutoval), a len jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (mnohosť trestnej činnosti, kedy sa obžalovaný dopustil hneď niekoľkých úmyselných trestných činov, z ktorého dôvodu mu bolo nutné tu ukladať aj súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona). Iné poľahčujúce/priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci nevzhliadol ani odvolací súd. Pokiaľ obhajoba v odvolaní namietala, že súd mal siahnuť i po poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, t. j. že obžalovaný sa dopustil tu stíhanej trestnej činnosti vo veku blízkom veku mladistvých, tak s daným nemožno súhlasiť, nakoľko (i) tu stíhaného skutku sa obžalovaný nedopustil ako osoba blízka veku mladistvých (narodený je dňa XX.XX.XXXX, tu stíhaný skutok je datovaný dňa 01.01.2022, t. j. na účely § 127 ods. 2 Trestného zákona sa skutku dopustil v čase po prekročení 21 rokov svojho veku; aj v tu zbiehajúcej trestnej činnosti sa dopustil skutku dňa 06.11.2021, t. j. v čase po prekročení 21 rokov svojho veku), no aj keby tomu tak bolo, tak (ii) obhajoba podľa názoru odvolacieho súdu nepredložila súdu nič, z čoho by bolo možné objektívne vydedukovať, že taký vek obžalovaného mal mať vplyv (vzhľadom na okolnosti jeho osoby či skutku) na jeho rozumovú/vôľovú spôsobilosť, pokiaľ ide o tu stíhaný skutok (podľa názoru odvolacieho súdu, je prezumovane bežnou výbavou každého, aj mladého dospelého človeka spôsobilého rozumného zmýšľania, za ktorého takého človeka obžalovaného odvolací súd považuje, nakoľko obsah spisu nenaznačuje opak, dospieť k záveru, že pod vplyvom alkoholu šoférovať motorové vozidlo úmyselne, i keď zníženou rýchlosťou, po chodníku cez dav pozostávajúci z niekoľkých ľudí, je konanie nie súladné s právnymi predpismi a môže skončiť naozaj aj závažným následkom na zdraví či živote). Odvolací súd zvažoval, či je možné priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona z dôvodu úhrady škody obžalovaným (stalo sa tak niekoľko dní pred vyhlásením napadnutého rozsudku, ako vyplynulo z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania), no odvolací súd nedospel ku kladnej odpovedi – obžalovaný síce v tejto trestnej veci škodu dobrovoľne uhradil počas trestného konania, no nestalo sa tak v prípade trestnej súbehovej veci, tu zbiehajúcej sa trestnej činnosti, v ktorej (ako vyplynulo z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania) súdom právoplatne v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 35T/19/2023 judikovaný nárok na náhradu škody (v sume 850,- eur) musel byť vymáhaný až exekučne (nemožno tak hovoriť o dobrovoľnosti úhrady škody za celú tu zbiehajúcu sa trestnú činnosť).

Berúc do úvahy pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie, po zohľadnení okolností spáchania tu stíhaného skutku resp. celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti, jej závažnosti ako trestného činu resp. niekoľkých úmyselných trestných činov, osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života (v ktorom sa v čase pred skutkami, tu celou zbiehajúcou sa trestnou činnosťou, nevyhol protiprávnemu konaniu

v podobe priestupkov v cestnej premávke či proti majetku, kedy jeho protiprávne správanie sa následne vygradovalo až do závažnosti relevantnej pre trestné právo, pričom je u neho v tu prejednávanej trestnej veci zohľadnené práve zbíhanie sa rôznorodej úmyselnej trestnej činnosti na prelome rokov 2021/2022 – dopustil sa viacerými skutkami tu zbíhajúcej sa trestnej činnosti proti majetku, zdraviu, bezpečnosti či právam iných), no tiež po zohľadnení jeho v konaní prezentovaného sebakritického postoja k ním spáchanej (celej zbíhajúcej sa) trestnej činnosti, pri tom neopomínajúc ani zákonom predpokladané výchovné pôsobenie trestu do budúcnosti, môže odvolací súd jedine konštatovať, že súd prvého stupňa dospel k správnym právnym záverom pri voľbe

- podmieneného trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci, vrátane jeho výmery 22 mesiacov (t. j. 2 mesiace pod dolnou hranicou do úvahy prichádzajúcej základnej výmery trestnej sadzby trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci pri súčasnej aplikácii inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona, berúc do úvahy aktuálny sebakritický postoj obžalovaného, o úprimnosti ktorého súd nevidí dôvod pochybovať, keďže opak v konaní preukázaný nebol). U obžalovaného totiž evidentne jeho protiprávne správanie sa malo čo do svojej závažnosti gradujúcu krivku, priestupkové postihy (aj na úseku cestnej premávky či úseku ochrany majetku druhých) v minulosti nedocielili u obžalovaného nápravu, práve naopak, ten sa následne na prelome rokov 2021/2022 dopustil početnej tu zbíhajúcej sa trestnej činnosti, spáchal v rámci tu posudzovanej zbíhajúcej sa trestnej činnosti 4 úmyselné trestné činy, kedy (i) siahol na majetok iného, a (ii) viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom sa zároveň dopustil výtržníctva a úmyselného ublíženia na zdraví za použitia motorového vozidla pri absolútnom ignorovaní nielen pravidiel cestnej premávky, no i bez akéhokoľvek ohľadu na zdravie iných, voči ktorým toto svoje protiprávne úmyselné konanie smeroval. Za tohto stavu správne súd prvého stupňa siahol po treste odňatia slobody (a to v nie miernejšej výmere trestnej sadzby tohto druhu trestu), a teda nie treste miernejšom resp. alternatívnom treste (napr. treste peňažnom, ako súd prvého stupňa správne zdôvodnil v treťom odseku na strane 6 napadnutého rozsudku), ktorý iný/alternatívny (čo do dopadu na osobnú slobodu obžalovaného miernejší) druh trestu by nemal spôsobilosť (tak, ako ani miernejšia výmera tu uloženého trestu odňatia slobody), či už samostatne, alebo v kombinácii s iným druhom trestu, docieľiť naplnenie účelu trestu u obžalovaného v zmysle § 34 Trestného zákona. Navyše, z dôvodu zrušenia podmieneného trestu odňatia slobody v rámci ukladania súhrnného trestu cez aplikáciu § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nesmel tu súd ukladať ani trest miernejší, než v zbíhajúcej sa trestnej veci už právoplatne uložený podmienený trest odňatia slobody (ako správne uviedol súd prvého stupňa taktiež v treťom odseku na strane 6 napadnutého rozsudku). Správne súd prvého stupňa pritom zvolil podmienenú formu trestu odňatia slobody, nakoľko vzhľadom na to, že ide (v rámci tu celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti) o prvé odsúdenie obžalovaného, ktorý celú trestnú činnosť úprimne ľutuje, tiež berúc do úvahy aj časový odstup od tu stíhaného skutku (bezmála 4 roky) ako i celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti (cca 4 roky), kedy iné neskončené trestné súdne konanie ohľadne obžalovaného vedené nie je, je aj odvolací súd názoru, že na nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný okamžitý nepodmienený výkon trestu odňatia slobody. Aj za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti (k tomu viď nižšie) účel trestu má spôsobilosť naplniť bezo zvyšku tu ukladaný podmienený trest odňatia slobody, avšak so súčasne uloženým (i) probačným dohľadom vo výmere skúšobnej doby 2,5 roka správne/adekvátne určenej súdom prvého stupňa (berúc do úvahy potrebu sledovať správanie sa obžalovaného, ktorý sa priestupkov, teda protiprávneho správania sa, dopúšťal dokonca aj v čase po tu žalovanom skutku) ako i (ii) obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov (i keď obžalovaný toho času deklaruje/tvrdí, že alkohol v jeho živote už v podstate prítomný nie je, okrem možných občasných spoločenských prípitkov, nemožno nebrať do úvahy povahu tu stíhaného svojou nebezpečnosťou závažného skutku, ktorého sa dopustil po požití alkoholu; je preto z pohľadu odvolacieho súdu potrebné, aj za účelom ochrany iných, takýmto vynútilým spôsobom odstrihnúť obžalovaného od užívania alkoholu na čas tu uloženej skúšobnej doby, čo všetko má vo svojom súhrne docieľiť naplnenie účelu trestu u obžalovaného tak, ako predpokladá § 34 Trestného zákona). Uložený probačný dohľad by pritom nemal obžalovaný vnímať v negatívnom zmysle ako „dozor“ nad jeho osobou, čakajúci na jeho poklesky, ale skôr ako pomocnú/opornú ruku štátu smerom k obžalovanému, ktorá mu má dopomôcť bez zakopnutia sa dopracovať ku koncu skúšobnej doby a na jej konci sa definitívne zaradiť do spoločnosti ako jej plnohodnotný, prínosný člen, nepáchajúci v budúcnosti už žiadnu trestnú činnosť.

- trestu zákazu činnosti, a to vo výmere 36 mesiacov, ktorú vzhľadom na priestupkovú minulosť obžalovaného na úseku cestnej premávky, kedy sa takých priestupkov obžalovaný dopúšťal aj v čase po tu stíhanom skutku, považuje odvolací súd za primeranú okolnostiam prejednávanej veci a osobe obžalovaného. Trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil za použitia motorového vozidla, pod vplyvom alkoholu, úmyselne atakujúc zdravie iných, pričom ani po spáchaní tu stíhaného skutku nebolo jeho

správanie sa v cestnej premávke vždy súladné so zákonom (ďalej sa dopúšťal priestupkov, za ktoré bol aj pokutovaný). Naplnenie účelu trestu (§ 34 Trestného zákona) tak aj podľa názoru odvolacieho súdu, v kombinácii s tu uloženým podmieneným trestnom odňatím slobody, vyžaduje aj uloženie trestu zákazu činnosti tak, ako ho uložil správne súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Výkon takéhoto trestu nielen, že znemožní obžalovanému správať sa protiprávne v cestnej premávke ako vodič motorového vozidla (čím sa dočieľa ochrana spoločnosti pred správaním obžalovaného, ktoré bude skorigované spoločnosťou želaným spôsobom nateraz prezumované až po výkone tu uloženého trestu), no navyše po dobu výkonu tohto trestu bude ten pôsobiť na obžalovaného, istým spôsobom ho obmedzovať v jeho živote a tým nútiť obžalovaného plne porozumieť dôvodu/príčine, pre ktorý mu takýto trest bol uložený, a dopomôže mu vyvarovať sa takého konania v budúcnosti, čím bude naplnená aj individuálna prevencia (zložka účelu) trestu.

Súd prvého stupňa svoje úvahy pritom aj dostatočným spôsobom (i keď možno nie v každom ohľade vyčerpávajúco) odôvodnil (viď tretí odsek na strane 6 napadnutého rozsudku až po predposledný odsek na strane 7 napadnutého rozsudku). Zhodnotil tak osobu obžalovaného (jeho doterajší život) a tiež povahu spáchaného skutku ako i možnosti nápravy obžalovaného. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku plne stotožňuje a tým to naň odkazuje, s ohľadom na odvolacie námietky obžalovaného aj (vyššie uvedeným) dopĺňa. Týmto spôsobom sa obžalovanému dostáva jednoznačnej, zrozumiteľnej a danú otázku vyčerpávajúcej odpovede, prečo je na naplnenie účelu trestu u jeho osoby v tejto trestnej veci potrebné na neho pôsobiť výkonom (súhrnného) podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere (len a jedine) 22 mesiacov (po mimoriadnom znížení trestu, na ktorý bol v jeho prípade daný zákonný dôvod), za súčasného určenia skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 30 mesiacov a uloženia zákazu požívať alkohol, tiež za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 36 mesiacov (zohľadňujúc tak minulosť obžalovaného, okolnosti skutku resp. celej zbierajúcej sa trestnej činnosti, ako aj jeho v konaní prejavenuú úprimnú sebareflexiu k ním spáchanej, tu stíhanej zbierajúcej sa trestnej činnosti, no tiež neopomínajúc ani opakované páchanie priestupkov v cestnej premávke v čase po tu stíhanej trestnej činnosti).

Takto uložený trest (resp. kombináciu trestov) považuje totiž aj odvolací súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (zohľadňujúc zásady ukladania trestov/sankcií v § 33a, § 34 Trestného zákona), a to tak z pohľadu generálnej prevencie (odradenie iných od páchania takej trestnej činnosti), ako aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (kedy správnosť týchto záverov odvolacieho súdu preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Záverom odvolací súd pripomína (a zároveň poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, viď napr. uznesenie ústavného súdu zo dňa 09.09.2025, sp. zn. II. ÚS 472/2025-10), že tak z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako i judikatúry ústavného súdu vyplýva, že (odvolací) súd nemá povinnosť odpovedať a reagovať na každú námietku sťažovateľa, ale iba na také, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v (odvolacom) konaní. Právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté obžalovaným – prieskumom napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo v intenciách § 316 ods. 3 Trestného poriadku a § 317 a nasl. Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že také právo obžalovaného v konaní pred súdom prvého stupňa naplnené bolo, súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so svojou povinnosťou riadne a zákonným spôsobom svoje rozhodnutie odôvodniť, pričom ak aj ponechal v tomto smere otvorené niektoré sporné čiastkové otázky (nastolené práve odvolacími námietkami obžalovaného), odpovede na ne sa nachádzajú v riadkoch vyššie tohto uznesenia odvolacieho súdu.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ani dôvody pre iný procesný postup, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle vyššie citovaného § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.